

Ovan och under jord i Västerbotten

Ett nationaldagsåk man sent kommer att glömma

Så har man då genomfört årets nationaldagsåk i norrland tillsammans med alltid trevliga Vulcaner. Resan startade från Sundsvall på fredag för att möta upp med Doroteaborna i Lycksele. Där vi övernattade på Ansia Camping.

På lördag morgon samlas vi vid receptionen på campingen för att invänta Umeåborna som är på väg upp.

Något försenade på grund av problem med ett slitet bakdäck dyker dom så upp och vi delar genast ut ett nytt smeknamn till en av våra medlemmar.

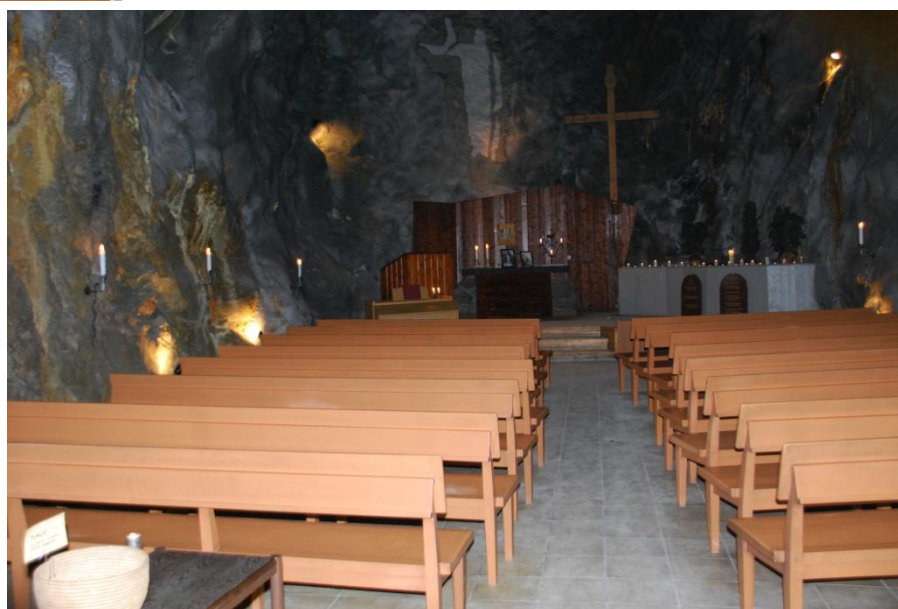
Numer går personen under namnet Corden2

Lite snack om resväg och sedan bär det iväg mot Kristineberg.

Samling kl 11:00 på Tornegården i Kristineberg där vi möter upp med ytterligare deltagare för att få något i magen innan vi går under jorden. Många var rejält hungrig, så det slank nog ner både två och tre korvar innan vi blev bussade till gruvan och gruvkyrkan.

90 meter under jorden ligger St. Annas gruvkyrka som var målet för dagens första begivenhet. Med en kunnig och välartikulerad guide blir besöket i kyrkan och berättelsen om dess historia en väldigt intressant och spännande upplevelse.

Efter besöket i själva kyrkan blir vi bjudna på kyrkkaffe och bullar innan vi går vidare för att få en inblick i gruvdriften i gruvan genom tiderna. Även denna gång är guiden målande i sin genomgång.

Väl uppe ovan jord igen gör vi oss klar för avfärd mot Mensträsk för dagens andra begivenhet och nu ska vi upp ovan marken.

Efter en resa på dryga 7 mil i vacker västerbottnisk natur med bland annat renar efter vägen kommer vi så fram till Mensträsk, där vi blir mottagen av ett underbart värdpar. Efter inkvartering i stugorna får vi en filmvisning om vår nästa utsvävning.

En tur med världens längsta linbana. En del av den före detta malmlinbanan som gick mellan Kristineberg och Boliden, då var den 96 km lång

Idag återstår 13,6 km av banan och den är ombyggd för persontrafik. Lite pirrig är man när man sätter sig i kabinen för att i 10 km/h åka på ibland en höjd av 20 meter över marken (*höjdskräck.. hur manligt är det??*) över Västerbottnisk natur i skir försommargrönka.

Resan tar ungefär 1 timme och 45 minuter.

Vi glider tyst fram över sjöar, myrar, små bäckar, vägar, och skogar. Man sitter i kabinen och bara njuter av utsikten och tystnaden.

Det är så rofyllt att det stärker både själ och hjärta och man får gott om tid till eftertanke.

Vid resans slut väntar vi in bussen som ska föra oss tillbaka till Mensträsk och Krogen i skogen där vi ska äta en god middag och övernatta.

Efter en utsökt middag med tillhörande utsökt dryck.....

....fortsätter vi kvällen i sann Vulcananda med barhäng och mingel till fram på småtimmarna, då de flesta fått nog av mat och dryck och vi kryper ner i sängarna för en stunds vila innan avsked och hemfärd dagen efter.....

Det var väl kanske inte helt vindstilla under resan upp och det var väl kanske inte sommarens varmaste dag vi var ute.

Men när man sedan sitter där på hojen under 44 milsresan hem och funderar på helgen har man glömt de sakerna och man kommer bara ihåg vilken fantastisk resa vi gjorde. Jag kan bara beklaga de som inte kunde eller inte tog tillfället i akt att flöj med på denna resa, för som alltid när Herman arrangerar något så blir det så perfekt det kan bli.

Jag vågar nog säga att jag har allas deltagares samtycke när jag skänker ett
STORT TACK
Till Herman och Doroteagänget för en sagolik nationaldagskörning

”Bertan”
RA Norrland Syd